

[Helge Adam Møller]

Det er i det hele taget nøgleord i vores forslag, at vi må tilstræbe, at de midler, der anvendes, og som der i Folketinget er flertal for at anvende på dette område, anvender vi så effektivt som overhovedet muligt, og det vil simpelt hen sige således, at flest muligt hjælpes.

Og forslaget her mener vi tager stilling til de problemer, jeg beskrev, og det anviser også løsningsmodeller. Ikke alle er enige, men der er nogle løsningsmodeller, som vil sikre, at de milliarder, vi anvender, anvendes til at tilgode-se flest muligt og først og fremmest anvendes tæt på de steder, hvor problemerne opstår, for man kan hjælpe mange flere mennesker dér.

Forslaget medfører, hvis det bliver vedtaget, at asylansøgere, som ikke er flygtninge, hurtigt kan afvises, og det medfører også, at asylansøgere eller andre udlændinge, der groft bryder de love og de regler, vi har i Danmark, kan udvises.

Lad mig så vende mig til nogle af de bemærkninger, som ministeren og de enkelte ordførere kom med:

Indenrigsministeren sagde, at dele af forslaget var flokler og gamle travere. Og et af de eksempler, der så blev nævnt, var bl.a. det, at retskravet skulle fjernes. Dér har den konservative ordfører jo klart og tydeligt understreget – som det også står i forslaget – at det gælder retskravet for indvandrere med hensyn til familiesammenføring og selvfølgelig ikke flygtninge. Det er vigtigt at få fastslået.

Men hvorfor er det så rimeligt – der er også mange af de øvrige ordførere, som har vendt sig imod dette – at eksempelvis en marokkansk mand, som bor i Danmark og i øjeblikket har opholdstilladelse, men stadig væk er marokkansk statsborger, og som kun taler marokkansk, hvis han ønsker at gifte sig med en marokkansk kvinde, som også er marokkansk statsborger, og som har boet hele sit liv i Marokko og kun taler marokkansk, skal have mulighed for at gifte sig med denne kvinde og dermed få opholdstilladelse sammen med hende resten af deres liv her i Danmark? Hvorfor skal to marokkanske statsborgere – som altså ikke er danske statsborgere, og som har boet i Marokko det meste af deres liv – automatisk have lov til at have deres ophold i Danmark resten af deres liv? Med ganske stor sandsynlighed for, at det er danske skatteborgere, der via kon-tanthjælp eller bistandshjælp må betale for det

– med den arbejdssituation, vi har i Danmark i øjeblikket! Hvorfor? Bliver danske statsborgere behandlet på tilsvarende måde i andre lande i verden? Har vi de samme rettigheder? Nej, det har vi selvfølgelig ikke, og det er, fordi det er urimeligt at have et retskrav her; det strider mod de fleste menneskers sunde fornuft og opfattelse af ret og rimelighed.

Der var også mange – bl.a. indenrigsministeren – der vendte sig imod, at Ombudsmanden ikke skulle have mulighed for at behandle sager, der er afgjort af Flygtningenævnet. Det er en meget vigtig garanti for tryghed, sagde indenrigsministeren. Jamen Flygtningenævnet er jo et domstolslignende organ; det er en dommer, der er formand. Har vi andre domstolslignende organer med en dommer som formand, hvor Ombudsmanden kan gribe ind? Er det ikke sådan, at da man oprindeligt lavede ombudsmandsloven, var det hensigten, at i forbindelse med den slags domstolslignende organer skulle Ombudsmanden ikke have ret til at behandle sager? Er det ikke at give udlændinge eller asylansøgere en, man kan næsten sige ekstra retsgaranti i forhold til eksempelvis danskere? Hvis en dansker har fået behandlet sin sag i et retssystem med først én dommer i en byret og dernæst en anden dommer i en landsret, kan ombudsmanden da ikke gribe ind og ændre det. Det ville vi jo nok alle sammen sige nej tak til; Ombudsmanden skal ikke være overdommer. Er det ikke også sådan, at den nuværende ombudsmand, selv inden han blev ombudsmand, anbefalede dette system? Han har jo en vis juridisk sagkundskab, og han mente altså dengang, at det var forkert, at Ombudsmanden skulle have mulighed for at omgøre bestemmelser truffet i Flygtningenævnet. Så jeg synes nok, at der er en del saglige begrundelser, der kan tale for, at det er en forkert og unødvendig og urimelig retsgaranti, der er indbygget her.

Jeg lagde mærke til, at jeg ikke fik noget svar – men det er jo også et svar – med hensyn til, at der selvfølgelig ikke var nogen internationale konventioner, der blev brudt i det forslag, vi har fremsat.

Så var der det med smøleriet: Indenrigsministeren sagde – og jeg skal ikke skuffe hende – at jeg uden tvivl ville sige noget om smøleriet i forbindelse med Per Sørensen-udvalget og spørge, hvorfor man ikke allerede havde frem-